

TBMM KÜTÜPHANESİ

İŞÇİ PARTİSİ

Seçim Bildirgesi

10 Kasım 1995

**Ya IMF partileri
Ya İşçi Partisi**

96-699
1995
k.2

2362-56

SUNUŞ

Değerli Yurttaşlar, Değerli Emekçiler!

Bu kitapçığı okuduktan sonra, eleştiri ve değerlendirmenizi mektupla, telefonla veya faksla İşçi Partisi'ne ulaştırmanızı diliyoruz. Parti örgütlerimize uğrayarak yüz yüze görüşme olanağı vermeniz bizi daha da sevindirir.

Kitapçığı inceledikten sonra arkadaşınıza, komşunuza, akrabınıza, köylünüze ve tanışlarınıza veriniz veya memleketinize ve yakınlarınıza yollayınız. İşçi Partisi'nin program ve çözümlerini çevrenizde tartışınız.

Yürekten selam ve saygılarımızla.

Doğu Perinçek

İşçi Partisi
Genel Başkanı

Seçim Bildirgesi

10 Kasım 1995

İŞÇİ PARTİSİ YAYINLARI

Genel Merkez: Mithatpaşa Cad. 10/8

Sıhhiye / ANKARA

Tel: 0 (312) 435 27 07 - 432 01 43

Faks: 0 (312) 434 33 86

Baskı: Serler Matbaası

İşçi Partisi Seçim Bildirgesi

10 Kasım 1995

YER : 96-699
YIL : 1995
CLT :
KSM :
KOP : k.2
DEM : 97-1853

Ya IMF partileri Ya İşçi Partisi

Değerli Yurttaşlar

İşçi Partisi, 24 Aralık 1995 Genel Seçimine bütün seçim çevrelerinde tam listeyle giriyor.

Bu seçimde, emekçi sınıfları temsil eden tek parti, İşçi Partisi'dir.

Kapatmalara, yasaklara göğüs gerdik. 484 il ve ilçe merkezinde ve çok sayıda beldede örgütlendik. Halkımızı, tek bir gün bile partisiz bırakmadık.

Seçime aslında iki parti giriyor. Bir yanda IMF güdümlü serbest piyasa partileri, karşılarında İşçi Partisi! Meydanı IMF partilerine terketmiyoruz.

Türkiye Washington'dan Yönetiliyor

Türkiye, Ankara'dan değil, Washington'dan yönetiliyor. Ülkemiz, Cumhuriyet tarihinin hiçbir döneminde emperyalist merkezlere bu kadar bağımlı bir duruma düşmedi. Günlük hayatımızı ilgilendiren kararları bile, ABD yönetimi ile IMF ve Dünya Bankası gibi uluslararası sermaye kurumları alıyor.

Örnek mi?

Erken seçim tarihini, IMF belirliyor.

Irak'a ambargo uygulanmasına, Çekiç

Güç'ün topraklarımıza yerleşmesine, ABD karar veriyor.

Ekonomi, IMF reçeteleriyle yönetiliyor: 600 bin işçinin işten atılması, özelleştirme, maden ocaklarımızın ve tersanelerimizin kapatılması, SSK'nın tasfiyesi, sıfır zam uygulanması, emeklilik yaşının uzatılması, köylüye gübre ve tarım ilacı için verilen destek akçalarının kaldırılması, eğitimin paralı hale getirilmesi, hep IMF kararı.

Türkiye, tıpkı Osmanlı devletinin son zamanlarında olduğu gibi, yeniden Düyn-u Umumiye'nin eline düşmüştür.

Bir hükümet, günlük hayatı bile yönetemiyorsa, ona hükümet denebilir mi? Çiller, Türkiye'nin başbakanı değil, fakat IMF'nin Özelleştirme Genel Müdürü'dür. Düşünün, hiçbir siyasal tecrübe ve birikimi bulunmayan bir ABD vatandaşı, ülkemizin başına paraşütle indirildi. Durum, bu kadar acı ve onur kırıcıdır.

İşbirlikçi Sermaye Düzeni Dağılıyor

Ülkemizdeki işbirlikçi sermaye iktidarı, bugün bir mafya yönetimine dönmüştür. Türkiye'yi, son 15 yılda, Evren cuntası, Özal hanedanı, "Beşli Çete", "Yalı Çetesi" yönetti.

Bu Amerikancı mafya, Türkiyemizi ne hale getirdi! Şu bozuk düzende tuz bile kok-

makta, su bile çürümektedir. Sistem dağılıyor ve çöküyor. SSK'lar, sağlık sistemi çöküyor, eğitim çöküyor, tarım çöküyor, en önemlisi bu sistemde insan kirleniyor, ahlâk çöküyor. Adını koyalım: Çıkmaza giren sistem, emperyalizme bağımlı kapitalizmdir.

DYP-SHP iktidarı, "çare var" diye kuruldu. Bunların çaresi, emekçi halka acı ilaç, kemer sıkma! KİT'leri Dünya Bankası'nın talimatıyla sermaye sınıfına ikram ediyor veya kapatıyorlar. 5 Nisan Kararları'yla sermayenin "İstikrar Programı"nı uygulamaya giriştiler. İşçi kıyımı, sendikasızlaştırma ve taşeronlaştırma aldı yürüdü. Bir milyona yakın emekçiyi işten attılar.

Onların sermaye düzeninde, insanlarımız dilencilğe itiliyor; yüzbinlerce çocuğumuz sokaklarda tiner çekiyor. Cumhurbaşkanı Demirel'in Devlet Denetleme Kurulu'na hazırlattığı rapora göre, 2000 yılında büyük şehirlerimizdeki sokak çocuğu sayısız milyonlu aşacak, yalnız İstanbul'da 600 bin çocuk sokaklarda yaşayacak. Resmî rakamlara göre yarım milyon kadın vücudunu satıyor; kamu çalışanları perişan; köylü açlığın kenarında; esnaf dükkanını siftahsız kapıyor; öğrenci paralı eğitimin kuskacında; öğretmenler katlediliyor.

Onların sermaye düzeninde, aydınlarımız Sivas'larda yakılıyor; Doğu bölgesinde köylerimiz ateşe veriliyor, topraklarımız insan-sızlaştırılıyor, kendi özyurdumuzdan sürülüyor savruluyoruz; Gazi mahallesi ve Ümraniye tertipleriyle kardeş kavgaları kışkırtılıyor.

Onların sermaye düzeninde, Türkiye Amerikan emperyalizminin taşeronu olarak komşu ülkelerle çatışmalara sürükleniyor.

Onların sermaye düzeninde, ciğerlerimiz duman soluyor, lağımlı sular içiyoruz, hastane kapıları emekçiye kapalı.

Bu düzen, ağacımıza ve balığımıza bile hayat hakkı tanımıyor. Sermaye sınıfının özel

çıkarmak ve kâr sistemi yüzünden ormanlarımız kül oluyor; ırmaklarımızı, körfezlerimiz ve denizlerimizi kaybediyoruz.

Polis Rejimi Hazırlığı

Artık yaşadığımız koşulları anlatmak için, "kriz" sözcüğü bile yetersiz kalmak üzeredir. 12 Eylül Cuntası'ndan başlayarak, Turgut Özal hanedanlığı, Demirel-İnönü, Çiller-Karayağaç ve en son Çiller-Baykal iktidarları, aynı ABD ve IMF programını uyguladılar. Hepsinin cürümleri ortak. Yaptıkları işler ortada:

Körfez Savaşı'nda ABD'ye yataklık, Çeçen Güç'e buyur, Irak'a ambargo, özelleştirme, emperyalist devletlerin Kürt sorununa parmaklarını sokmalarına yardımcı olmak, Amerika'nın "ılımlı İslam" projesiyle Şeriatçılığın önünü açmasına teslimiyet, Faşizmin devlet eliyle tırmandırılması...

Özeti: Amerikancı ve IMF'ci iktidarlar, sevgili yurdumuz Türkiye'yi kaosun eşiğine getirdiler.

İşçi sınıfımız ve kamu emekçileri, büyük mücadeleler vererek Çiller'i hükümetten indirdi. Ne var ki, imdadına yine CHP yetişti.

İşte Türkiye, bu koşullarda seçime götürülüyor. Buna "seçim" demek bile zor. Anayasa ve hukuk çiğnenmekte, sandık IMF kararıyla dağa kaldırılmaktadır.

Dünya sermayesi, ülkemiz yönetimine bu seçimlerde Çiller-Türkeş ikilisini getirmeyi planladı, ancak tutmadı. Çünkü Çiller'in oyları başaşağı gidiyor. Bunun üzerine IMF reçetesini uygulamak için yeni bir iktidar formülü piyasaya sürüldü. Büyük sermaye çevrelerinin ve devletin üst kesimlerinin kararına göre, Türkiye, ANAP-DSP ortaklığına teslim edilecek. Mesut Yılmaz ile Ecevit "söz kestiler" bile. Yeni IMF hükümetinin tarrikatlar ayağını Mesut Yılmaz oluşturuyor. Suudî işbirlikçisi Korkut Özal, BBP'nin

Menzil şeyhleri, Nakşibendiliğin bir kolu tasarlanan hükümetin içinde. Ecevit'e ise, hükümetin sendikacılar ayağını oluşturması ihale edildi. Son dört yıldan biliyoruz, IMF programları, sendikacıların desteği olmadan uygulanamaz. Böylece IMF'ye teslim olan bir grup sendikacıdan tarikat şeyhlerine uzanan bir işbirlikçi sermaye hükümeti, Mesut Yılmaz-Ecevit işbirliğiyle hazırlanıyor. TÜSİAD eski başkanı Cem Boyner de işin içindedir. "Özelleştirme ancak polis rejimiyle uygulanır" fetvasını veren Yıldırım Aktürk, ANAP'a alındı ve ekonomik işlerin başına getiriliyor.

ABD'nin ve dünya sermayesinin Mesut Yılmaz-Ecevit ikilisine verdiği görev, içte IMF reçetesini sopayla uygulamak ve dışta ABD taşeronluğunu üstlenmektir. Dış borcun kanla ödeneceği bir döneme itiliyor.

Dahası, MHP de bu ikidarın gizli veya açık ortağı olacaktır.

Değerli yurttaşlar, CHP ve DSP, kendi aralarında ittifaka gitmedikleri gibi, emek güçleriyle de yan yana gelmiyorlar; ikisi de kendi sağlarıyla işbirliği yapıyorlar. Dört yıllık DYP-CHP ortaklığının yerini şimdi ANAP-DSP ortaklığı alıyor. IMF, at değiştiriyor. CHP ve DSP ise, IMF hükümetlerine nöbetleşe koltuk değneği oluyor. Buradan da görüyoruz ki, Sosyaldemokrasi, ne faşist tırmanışa direnebilir, ne de şeriatçı yobazlığa! Tersine IMF reçeteleri uygulayanlar ve ülkeyi tarikatlarla ittifak yaparak yönetenler, Refah Partisi ve MHP'nin güçlenmesine hizmet etmekte ve Amerikancı bir Şeriat rejimine ve faşizme köprü olmaktadır.

ANAP-DSP iktidarının emekçi düşmanı karakteri, birkaç ayda gözler önüne serilecektir. Çünkü bu hükümetin masasına şimdiden konmuş bulunan IMF reçetesi çok sert.

Çözüm Var

Bu koşullarda Türkiye halkının önünde üç

önemli görev duruyor:

Birincisi, siyasal düzlemde, Meclis'te Türkiye'nin bağımsızlığını ve emekçi halkı savunacak güçlü bir grup oluşturmak.

İkincisi, toplumsal mücadele alanında, seçimden sonra uygulanacak IMF reçetesine karşı bir direnme hattı kurmak ve dışta ABD taşeronluğu politikasının önünü kesmek.

Üçüncüsü, program düzleminde, emperyalist Yeni Dünya Düzeni'nin Türkiye'yi sömürgeleştirme planına karşı emekçi seçeneğini yaratmak.

Hatırlayacaksınız, Genel Başkanımız Doğu Perinçek, 1991 Genel Seçimi'nde, "Acı ilacı biz içmeyelim, büyük sermayedarlara içirelim" diye sizlere seslenmişti. IMF'nin Acı Reçetesi'ne karşı bir emekçi barikatı kurma çağrısında bulunmuştu. "Serbest piyasa, IMF'ci partilere verilen oylar, bize zam olarak, işten çıkış kağıdı olarak geri dönecek" uyarısını yapmıştı.

Aynı çağrı ve uyarılar bugün daha da geçerli. Meclisten geçerek yasalanan Yedinci Beş Yıllık Plan, köylünün belini kıracak. Gübre ve tarım ilacına destek akçaları kalıyor. Sekiz yıldan sonra eğitim paralı hale geliyor. Artık liseler bile paralı olacak, vezneye on milyonları yatırmayanlar, okul kapılarından dönecek.

Ancak 1991'den bu yana değişen çok şey var. "Acı Reçete"yi tecrübemizle öğrendik. İşçi hareketi, dalga dalga yükseldi, hükümetleri bile indirdi. Emekçiler, İşçi Partisi'ni mücadele içinde sınıdılar. Partimiz, emekçi hareketinden beslenerek güçlendi. ABD ve IMF'nin Acı Reçetesi varsa, İşçi Partisi'nin de programı ve çözümleri var.

Karamsarlığa yer yok!

Bu çıkmaz, emekçi halkın çıkmazı değil, emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin çıkmazı!

Çözüm var!

Kaynak Var

Bütün sermaye partileri, Dünya Bankası'nın Özelleştirme Programı'nda birleşiyorlar. Refah Partisi ve Ecevit'in DSP'si dahil, hepsi özelleştirmeci.

KİT'leri özelleştirmek, Türkiye ekonomisinin vücudunun satılmasından başka bir şey değildir. Özelleştirme, Türkiye'den dünya sermayesine yeni kaynaklar aktarmak için yapılıyor. Türkiye ekonomisi, işbirlikçi sermaye iktidarları yüzünden dışa sürekli kan kaybetmektedir.

Yağmalamak için kaynak çoktur, fakat emekçi halkın istemlerine gelince, "kaynak yok" denmektedir.

Kaynak var! Türkiye, bugünkü birikimiyle bütün temel sorunlarını çok kısa zamanda çözebilir. Yeter ki, kaynaklarımızı emperyalizmin, büyük sermayenin ve mafyanın yağmasından kurtaralım. Türkiyemizin kaynakları, o değerleri üreten emekçi halkın denetimine geçmelidir. İşte İşçi Partisi'nin Kamulaştırma Programı, emekçi halkın bu temel ihtiyacına cevap vermektedir.

Türkiye'nin ekonomik sorunları hızla çözülür. Bunun için, büyük sermaye ve toprak ağası mülkiyetine ve varolan bölüşüm ilişkilerine dokunmak şarttır. Bu gerçeği cesaretle ortaya koyan ve emekçi halk için çözüm üreten tek parti, İşçi Partisi'dir.

Özelleştirme Değil Kamulaştırma

İşçi Partisi, sermaye partilerinin topuna birden meydan okuyor: Emekçi halk, Cumhuriyet Devrimi'yle yaratılan ekonomik değerlerimizin dünya sermayesine peşkeş çekilmesine izin vermeyecektir!

Sermaye partilerinin ortak Özelleştirme Programı kayaya çarpmıştır. Dört yıl önce herkes, hatta sendikalar bile özelleştirmeciydi. Ancak İşçi Partisi'nin başlattığı mücadele sonucu, bugün halkımızın büyük kesimi

özelleştirmenin karşısındadır. İşçi Partisi, daha düne kadar tek başına "Kahrolsun IMF, bağımsız Türkiye" diyordu. Bugün yüzbinlerce emekçi, İşçi Partisi'nin sloganıyla yürüyor. Özelleştirmecilerin vay haline!

Ancak Özelleştirmeye dur demek yetmiyor. Ekonomi böyle gidemez. Emekçi halk, kendi çözümünü gündeme getirmek durumundadır. İşçi Partisi, emekçi halkın Kamulaştırma Programı'nı ilan etmiştir:

1. KİT'leri özel sermayeye ikram etmek yerine, büyük sermaye kamulaştırılmalıdır. Böylece halkın ihtiyaçlarına öncelik vermek, bununla bağlantılı olarak KİT'leri verimli kılmak ve bölgeler arasındaki eşitsizlikleri gidermek için, gerekli kaynak sağlanmalı ve denetim altına alınmalıdır.

2. Devletten büyük sermayeye kredi akışı ve destekler durdurulmalı, özellikle devletin milyarlarca doları otoyolları projelerine dökererek otomotiv sanayisini destek politikasına son verilmeli, kamu kaynakları zenginleri beslemek için değil, halkın ihtiyaçları ve KİT'lerin verimli kılınması için değerlendirilmelidir. "Nereden Buldun Kanunu" çıkarılarak, devletin kaynaklarını yolsuzluk ve rüşvet yoluyla yağma edenlerin veya yasadışı yollardan servet yığanların mallarına el konmalıdır.

3. Vergi yükünü zengine bindiren ve servetten vergi alan köktenci bir vergi reformuyla yeni kaynaklar sağlanmalıdır.

4. Devlet, inşaat ve hizmetleri kendi eliyle yapmalı, böylece büyük müteahhit vurgunlarına, israfa ve rüşvete giden kaynaklar, kamu kaynağı olarak kalmalıdır.

5. Lüks tüketim ve ithalata son verilmeli, ithalat emekçi halkın ihtiyaçlarına, ulusal ekonominin gelişmesine ve üretimin büyümesine bağumlu kılınmalıdır.

6. Kürt sorununa, eşitlik, özgürlük, kardeşlik ve gönüllü birlik ilkeleriyle barışçı çö-

züm getirilerek, her yıl milyarlarca dolar kaynağın kardeş kanı akıtılması için harcanmasına son verilmelidir.

7. Türkiye, ABD çıkarları uğruna Irak'a uygulanan ambargoya katılarak, beş yılda 50 milyar doların üzerinde kayba uğradı. Ambargoya derhal son verilmeli, Türkiye ile Irak arasındaki ekonomik ilişkiler karşılıklı yarar esasına göre canlandırılmalıdır.

8. Türkiye dış borçlarını ödemeyi reddetmelidir. Dış borçlar fazlasıyla ödenmiştir. Bu uygulamanın dünyada örnekleri vardır.

9. Türkiye, ABD'nin "kriz bölgelerine müdahale" stratejisi uğruna silahlanmaya son vermeli, savunma giderlerini bağımsızlığı koruma amacıyla sınırlamalı, böylece tasarruf ettiği kaynakları halkın ihtiyacına tahsis etmelidir.

10. Köklü bir toprak reformuyla tarımda gelişmenin önü açılmalı, toprak ağalığına ve tefeciliğe akan kaynaklar, köy emekçilerinin kaynaklarına dönüştürülmelidir.

Köylüye Destek

Tarım, Türkiye ekonomisinin temelidir.

IMF'ci iktidarlar, hayvancılığı çöktürdüler. 25 milyon baş hayvanımız vardı, şimdi 8 milyon baş kaldı. Sıra, tarla ve bahçe tarımının çöktürülmesine geldi. Köylü, yeniden üretim yapmak için gübre, ilaç, mazot, tohumluk alacak, traktör kiralayacak, ama elinde bir şey yok. Kredi olanakları da kapalı. Ürün, masrafı karşılamıyor. Köylünün üretme hevesi kalmadı. Bu nedenle ekilen alanlar daralıyor.

Türkiye, dışardan et alıyordu, şimdi buğday ve şeker almaya da başladı. Mecliste kabul edilen Yedinci Beş Yıllık Plan'a göre, tarım ilacına ve gübreye verilen destek akçası kaldırıldı. Bunun sonu açıktır. ABD uzmanları, "2000'li yılların başında Türkiye'de açlık isyanları çıkacak" diye raporlar yazıyorlar.

Bütün partiler, IMF'ye bağlı ve serbest piyasa ekonomisinin hizmetinde. O nedenle hepsi de köylünün piyasa ve devlet tarafından iliğine kadar sömürülmesinden yanalar. Hepsi toprak reformuna karşı.

İşçi Partisi, köylü ekonomisinin çöktürülmesinin yol açacağı tehlikelere parmak basan ve köylünün desteklenmesini savunan tek partidir. Toprak Devrimi Programı, yalnız İşçi Partisi'nde var.

Köylüyü desteklemek, Türkiye ekonomisini ayakta tutmanın ve sanayileşmenin şartıdır. Türkiye'nin yeniden kendi yiyeceğini ve giyimini kendi üreten bir ülke haline gelmesi, bizim elimizdedir.

Köylü ekonomisini güçlendirecek program ve politikaları, bir tek İşçi Partisi üretti.

Esnaf ve Zenaatkâr Korunacak

Bakkaldan manava, kasaptan berbere, terziden tamirciye, seyyar satıcıdan şöföre kadar dört milyon esnafımız, tekellerin ve devletin ağır baskıları altındadır. İşçinin ve memurun elinde bir şey olmayınca, esnaf ve zenaatkâr da perişan. Maliyenin gücü, küçük esnafa yetiyor. İcracılar, hacizciler, esnafın kapısına dayanıyor. Her yıl bir milyon esnafımız, tezgâhını kaybediyor, kepenk kapatıyor. Avrupa Gümrük Birliği ve büyük sermayenin market zincirleri, esnaf kitlesini işsiz ve ekmeksiz bırakıyor. Krediler, büyük holdinglelere akıtılırken, esnaf rafına mal koyacak, vergiyi ve faizini ödeyecek parayı bulamıyor. Üstelik en çok vergi ödeyen, en çok iş yaratan, hizmet üreten, cefakâr esnafımızdır, zenaatkârımızdır.

İşçi Partisi, sabahtan akşama ayakta iş yapan fedakâr esnafımızın yanındadır. Emekçi iktidarında, esnaf ve zenaatkâr üzerindeki ağır vergiler, büyük sermayenin baskısı kalkacak, esnaf krediyle desteklenecek, böylece esnafın üretim ve hizmet kapasitesi en büyük ölçüde değerlendirilecektir.

Büyük Zengin Olmayacak ama Yoksul ve Perişan İnsan da Kalmayacak

Sermaye partileri, halka vaatlerde bulunurken yalan söylüyorlar. DYP, son seçimde "iki anahtar vereceğim" diyordu. Emekçilere soruyoruz: Anahtarları aldınız mı?

İşçi Partisi açıkça belirtiyor: Emekçi iktidarında büyük zenginler olmayacak, ama tek bir işsiz, tek bir dilenci, sokakta yatan tek bir çocuk, tek bir fahişe de olmayacak. Herkesin insanca yaşayacağı evi olacak, herkes sağlıklı beslenecek, herkese parasız sağlık ve parasız eğitim olanağı sağlanacak, büyük kentlerimizde musluklardan temiz su akacak, halkın temel ihtiyaçları karşılanacak. Yok 'biz zenginlerimizden vazgeçemeyiz, insanca yaşamak istemiyoruz' diyorsak, o başka, o zaman kimse halinden yakınmasın!

İşçi Partisi, Kamulaştırma Programı'yla Türkiye'nin temel sorunlarını kısa zamanda çözer ve diğer sorunların çözümünü için de kaynak yaratır. Bir yıl içinde bir tek işsiz kalmaz. İki yıl içinde parasız sağlık ve eğitim hizmeti gerçekleşir, konut, trafik ve su sorunu çözüme kavuşur.

Kadınların Partisi, İşçi Partisi'dir

Serbest piyasa sistemi, "kadın başbakan" reklâmıyla kadın avcılığına çıkıyor. Böylece kadın, bu rejim tarafından bir kez daha kullanılıyor, aşağılanıyor. Serbest piyasada, piyasaya düşen kadındır. Rejimin sahipleri, bir yandan yoksullaştırdığı kadını alınıp satılır mal haline getiriyor, öte yandan meydanlarda utanmadan "ana-bacı" edebiyatı yapıyorlar.

Özelleştirme ve işçi kıyımı, en başta kadın emekçileri vuruyor. İşinden atılan kadın, eve hapsediliyor, perişanlığa itiliyor ve yobazlığın pençesine teslim ediliyor.

İşçi Partisi, erkek ile kadın arasındaki

eşitsizliklere, kadın üzerindeki baskılara, dayğa ve cinsel tacize karşı her alanda kapsamlı bir mücadele yürütmektedir.

Emekçi iktidarında, kentlerde ve köylerde çalışan kadının hakları gerçekleştirilecek, erkekle eşit ücret uygulanacaktır. Kadınların siyasal ve kültürel hayatta yönetici ve yaratıcı roller üstlenmesinin önündeki her tür engel temizlenecek, evlere mutfak hizmeti yoluyla ve ücretsiz kreş-yuva açılarak, kadınlar ev köleliğinden kurtarılacaklardır. Emekçi yönetiminde, ülkemizde tek bir fahişe kalmayacak, fahişeliğin ekonomik, toplumsal ve kültürel temeleri ortadan kaldırılacaktır.

Son genel seçimde, İşçi Partisi listesindeki kadın adayların sayısı, sermaye partilerinin hepsininin kadın aday toplamından fazlaydı.

Kadınların, İşçi Partisi'ne yönelmeleri anlamlıdır. Çünkü kadınların partisi, İşçi Partisi'dir.

Özgür Gençlik, Parasız Eğitim

Özelleştirme gençliği de vurdu. Meclis, Yedinci Beş Yıllık Plan'ı kabul ederek, eğitimin paralı haline getirilmesini yasalaştırdı. Yine emekçiler yandı, çocuğunu nasıl okutacak, hangi parayla? Okula gidenler ise en sonunda diplomalı işsizler ordusuna katılacak. Dahası, Medikolar paralı hale getirildi, Paralı yaz okulları ve katkı payıyla öğrenci haraca bağlandı. Yurtlar yetersiz ve yaşanacak gibi değil.

Mafyalaşan sermaye sistemi, gençliği, tiner, esrar, eroin, kokain, her türden uyuşturucuyla mahvediyor. Uyuşturucu satışı, lise kaplarına dayandı.

Millî Eğitim Bakanlığı, okullar ve yurtlardaki faşist ve şeriatçı kadrolaşma yetmiyor muş gibi, bir de ülkücü kabadayı çeteleri, gençliğimizi tehdit ediyor.

Eğitim yaz-boz tahtası oldu. Üniversite-

ler, lise düzeyinde bile değil.

İşçi Partisi diyor ki, bütün okullar ve üniversitelerde eğitim parasız olmalıdır. Öğrenciden kayıt, harç, yardım, katkı payı vb. adlar altında tek kuruş alınamaz.

Devlet, öğrencilerin ders araç-gereçleri yanında kültür, barınma ve beslenme ihtiyaçlarını parasız karşılamakla görevlidir. Özel okul ve özel dersaneler, parasız hizmet gören eğitim kurumlarına dönüştürülmelidir.

İşçi Partisi, okullarda demokratik yönetim için mücadele etmektedir. Öğrenciler okul yönetimine katılmalıdır.

YÖK kaldırılmalı, üniversitelerin bilimsel ve yönetsel özerkliği güvence altına alınmalıdır.

• Yaratıcılığı söndüren, emir kulları yetiştiren, "Türk-İslam sentezi" formülüyle kadercilik aşıl原因an, çocuklarımızı kurt sütüyle besleyerek yurtdışılaştırın; emperyalist-kapitalist piyasaya bireyci, çıkarıcı ve rekâbetçi eleman yetiştiren eğitim sistemi temelden değiştirilerek; halka hizmet ruhuyla dolu, devrimci, özgür düşünceli, yaratıcı, başıdik, haksızlığa direnen, cesur, barışçı, dayanışmacı, emeğe saygılı, halk mülkiyetine özen gösteren, paylaşmacı, dünya emekçilerine kardeşlikle bağlı, yetenekli, bilgili, sorumlu kuşaklar yetiştiren bir eğitim yürütülmelidir.

Kardeşliğe Mecburuz

İktidarın Kürt sorununu şiddetle çözmede diretmesi, yurdumuzu felaketlere ve çıkmazlara sürüklüyor. Sermaye partileri, sorunu Silahlı Kuvvelere havale etmişlerdir. Böylece bu partiler, kendilerini gereksiz hale getirmişlerdir. Sermaye partileri, bu tavırlarıyla askerî rejime davetiye çıkarıyorlar. Çünkü Kürt sorununu Silahlı Kuvvetler çözecekse, ülkeyi de general cuntaları yönetir.

Bir tek Genel Başkanımız Doğu Perinçek, Kürt sorununu barışçı ve demokratik yoldan

çözecek bir program getirdi ve bu yüzden Yargıtay Ceza Daireleri Genel Kurulu kararıyla 28 ay hapis cezasına çarptırıldı. Oysa Partimiz, birliğin yolunu gösteren ve birliğin koşullarını yaratan tek partidir.

Türkiye, tarih boyunca Asya ile Avrupa arasında *Kavimler Kapısı* olmuştur. Bu topraklarda milliyetçilik, kaçınılmaz olarak bölücüdür ve kan getirir. Kürdü Türk yapamazsınız, Türkü de Kürt yapamazsınız. Bu nedenle Türkçülük de Kürtçülük de bölücüdür, halkımızı bölmüştür ve bölmektedir. Devlet, Türkçü politikasıyla bölücülüğün başını çekmiştir. PKK de, Başbağlar ve Yavi köylülerini kurşuna dizmek, İstanbul ve İzmir'de kalabalık yerleri bombalamak, öğretmenleri katletmek gibi Türk halkını hedef alan eylemleriyle iki halk arasında düşmanlık yaratma çizgisi izliyor. Yine PKK'nin ABD ile Rusya gibi emperyalist devletlere Kürt sorununa müdahale olanakları sunması da, büyük güvensizlik kaynağıdır ve yurdumuzun Yugoslavyalaştırılması politikasına hizmet ediyor.

İşçi Partisi, milliyetçiliğin karşısına kardeşlik politikasıyla çıkıyor; böylece bölücülüğe karşı en etkili tavrı alıyor ve birliğin yolunu gösteriyor.

Kürt sorunu, emekçi hareketinin başarısına kilitlenmiştir. İşçi Partisi, Kürt sorununu Türkiye'nin bütün sorunlarıyla birlikte çözüme amacıyla emekçi halkı seferber etme çizgisi izliyor. Özgürlük, kardeşlik ve gönüllü birlik, ancak Türk olsun Kürt olsun bütün Türkiye halkının ortak mücadelesiyle gerçekleştirilebilir. Çözüm, iki halkın *Ortak Ev* için omuz omuza mücadelesindedir. Mehmetçik ve Memonun kanı artık akmasın istiyorsak, birleşmeye ve birlikte mücadeleye mecburuz. İşçi Partisi, başından beri ortak mücadeleyi savunuyor ve örgütüyor.

Partimizin işçi hareketinde önder konumlar kazanması, emperyalistlerin Kürt sorunu-

na müdahalesine de set çekiyor ve sorunun demokratik çözümünün koşullarını hazırlıyor.

İşçi Partisi'nin kardeşlik ve birlik politikası, Kurtuluş Savaşı yıllarında denenmiş ve başarı kazanmıştır. Cumhuriyetin ilk anayasal belgelerinden olan, Mustafa Kemal'in de imzaladığı Amasya Tutanağı'nda yurdumuz şöyle tanımlanır: "Türklerin ve Kürtlerin oturduğu arazi."

Yine Erzurum ve Sivas Kongreleri Beyanname ve Nizamnamelerinin ilk maddesinde, Kürtlerin "ırkî, içtimaî ve coğrafi hakları" güvence altına alınmış ve kardeşliğin temeli olarak belirlenmiştir.

İsmet Paşa Lozan'da, TBMM'yi "Türklerin ve Kürtlerin Meclisi" diye tanımlar. Türkiye hükümetinden ise, "Türklerin ve Kürtlerin hükümeti" diye söz eder.

Mustafa Kemal, 1923 yılı Şubat ayındaki İzmit Basın Toplantısı'nda, Kürt halkının varlığını belirler, çözüm olarak Kürtlere yerel özerklik verilmesini savunur. İşte Kurtuluş Savaşı, bu birleştirici politikayla kazanılmış, fakat daha sonra Kürtlerin varlığı inkar edilmiş ve millî baskı yoluna gidilmiştir.

İşçi Partisi, bu tarihsel deneyimden ders çıkararak tek partidir. Yine Kurtuluş Savaşı'nın sınanmış ve iki halkı birleştirmiş politikalarını bugün savunan biricik partidir.

Kürt sorunu, devletin şiddet politikası yüzünden günümüzde bir Türkiye sorunu olmaktan çıkmış, bir dünya sorunu olmuştur.

PKK de, Körfez Savaşı'ndan sonra emperyalizmin "Yeni Dünya Düzeni" içinde rolere talip olmuş, büyük devletlere, özellikle ABD'ye ve Rusya'ya bel bağlamıştır. Sonuç olarak bugün bütün emperyalist devletlerin elleri Kürt sorununun içindedir. İşte asıl büyük tehlike buradadır ve yurdumuz Yugoslavya gibi kardeş kavgasına yuvarlanmak tehdidiyle yüz yüzedir. O nedenle İşçi Parti-

si'nin kardeşlik çözümünü hayata geçirmek, hayat memet meselesidir. Kürt sorununda, ya İşçi Partisi'nin eşitlik, özgürlük, kardeşlik ve gönüllü birlik çözümüyle Türkler ve Kürtler birleştirilecektir, ya da emperyalizmin Türkiye'yi milli boğazlaşmalara itmesine teslim olunacaktır.

Türkiye, *Kavimler Kapısı* olma özelliğiyle kardeşliğe mecburdur, kardeşliğe mahkumdur. İşçi Partisi'ne verilen her oy, Kardeşlik Kalesine konan bir tuğladır.

Laikliğe Mecburuz

ABD'nin 1980'li yıllarda "Yeşil Kuşak" ve şimdi "İlmli İslam" projeleriyle desteklediği ve devlet tarafından yukardan aşağı pompalanan şeriatçı gericilik, ülkemizi kanlı bir gidişin eşiğine getirmiştir. Sivas'ta aydınlarımızın yakılması, bunun bir işaretidir. Refah Partisi, ABD ile ilişkilerini geliştirerek emperyalizmin "İlmli İslam" çözümünü üstlenmeye talip oluyor.

Dincilik, Türkiye halkını böler, laiklik ise birleştirir.

Laiklik, Cumhuriyet Devrimi'nin yaptığı bir kaza değildir. Laiklik, Türkiye halkına Ortaçağ'dan çıkmak, iktidar olmak ve özgür bir toplum yaratmak için, su ve ekmek kadar gereklidir.

Halkımızın içinde Sünnî de var, Alevî de. Aleviyi Sünnî, Sünnîyi ise Alevî yapamazsınız. Türkiye'nin Sünnî ve Alevî halkı, inanan veya inanmayan bütün insanları, dincilik temelinde birleştirilemez, ancak laiklik temelinde birlikte yaşayabilir. Laiklik, kardeşliğin, birliğin, özgürlüğün ve hoşgörünün gereğidir.

İşçi Partisi, Aleviler üzerindeki baskıların ve eşitsizliklerin karşısındadır. Öte yandan devletin, Sünniyi daha bağınaz Sünnî, Aleviyi de daha bağınaz Alevî yapma politikasına yönelmesini çok tehlikeli buluyoruz.

İşçi Partisi programına göre:

"Herkes, vicdan, kanaat, dinî inanç veya inanmama özgürlüğüne sahiptir. Herkes, ibadetin veya dinsel inançların bilimsel köklerini açıklamada özgürdür. İnsanların ibadet ihtiyaçlarını karşılayan yerler kapatılamaz. Kimse dinsel ayin ve törenlere katılmaya, dinsel emirleri yerine getirmeye veya inanç ve kanaatini açıklamaya zorlanamaz.

Devlet, hiçbir dinin taraftarı, koruyucusu veya yardımcısı olamaz. Devlet, din ve mezheplerin dışında ve onlar karşısında tarafsızdır. Eğitim, demokratik, laik ve bilimseldir. Dinler hakkındaki bilgi, felsefe, tarih ve sosyoloji derslerinde verilir.

Ruhban sınıfı olamaz. Maaşlı din adamlığı kaldırılacaktır. Din adamlarına, hayatlarını çalışarak kazanmaları ve topluma bir katkıda bulunmaları için, yeteneklerine göre iş bulmak, devletin görevidir. "

İşçi Partisi, ayrıca şu demokratik talepleri desteklemektedir:

- Dinsel kurumların ve tarikatların siyasal hayata müdahalesine izin verilemez.

- Diyanet İşleri Başkanlığı kaldırılmalı, dinsel topluluklar kendi işlerini kendileri görmelidir. Devlet bütçesinden dinsel topluluklara kaynak aktarılmasına son verilmelidir.

- Laikliği ve özgürleşmeyi hedef alan şiddete yönelik eylemler kararlılıkla cezalandırılmalıdır.

- Zorunlu din dersi kaldırılmalıdır.

- Eğitimin dincileşmesine, okullarda din ve mezhep propagandası yapılmasına son verilmelidir. İmam hatip okulları, liselere, meslek okullarına, teknik okullara ve konservatuvarlara dönüştürülmeli; ülke çapında devrimci, toplumcu, demokratik, laik, bilimsel ve emekçi ekonomisinin ihtiyaçlarına cevap veren, tek bir eğitim sistemi uygulamalıdır.

Samsun'a Çıkma Zamanıdır

Değerli Emekçiler, Değerli Yurttaşlar,

Bugünkü gidiş, sömürgeleşmek, polis rejimi, faşizm ve dinci gericiilik yönündedir. Halkımız, "Yeni Dünya Düzeni" denen emperyalist projenin uygulanmasıyla, yoksullaşmanın, kardeş kavgalarının, gerici karanlığın içine itilmekte ve Cumhuriyet Devrimi'yle kazandığı her şeyi adım adım kaybetmektedir. Türkiyemiz, yeniden 1919'ların eşiğine sürüklenmektedir.

Bu gidişe mecbur ve mahkûm değiliz.

Türkiye'yi bu hale emperyalizm ve işbirlikçi sermaye sınıfı getirdi.

Ve Türkiye'yi bu tehlikeli gidişten ancak halk hareketi kurtarabilir.

Halk hareketi hâyâl değildir, bugün Türkiyemizin elle tutulur gerçeğidir. 1989 Baharı'nda Toplu Vizite Eylemleri'yle başlayan işçi hareketi, 1995 yılında doruğa çıktı; hükümetleri indirdi. Kamu çalışanları da "Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı" talebiyle mücadele alanlarına çıkarak işçi sınıfının yanındaki yerlerini almışlardır. Köylülük uyanıyor.

Böylece Türkiye'yi kurtaracak kuvvetler, tarih sahnesine çıkmaktadır. Bu olay, Cumhuriyet tarihinde yeni bir döneme girdiğimizi gösteriyor.

Bugün tıpkı 19 Mayıs 1919'daki gibi, Samsun'a çıkma zamanıdır. Halka güvenme, kararlılık ve cesaret günleri gelmiştir.

İşçi Partisi, kararlılığın ve cesaretin partisi olarak, çıkış yolunu temsil ediyor.

İkinci Kurtuluş Savaşı için İşçi Partisi!

Meclise Emekçi Ağırlığı

Emekçi halkın sorunları dağ gibi yığılmış. Ancak parlamentodaki sermaye partilerinin gözünü çıkar bürümüş, kulakları emekçi feriyatlarına sağır. 5 Ağustos ve 15 Ekim 1995

günleri 250 bin işçi, Meclise 500 metre mesafede "Kahrolsun IMF, bağımsız Türkiye" diye haykırırken, Mecliste tek bir parti, tek bir milletvekili IMF'ye tavır almıyor. Meclis ile emekçi halk arasında hiçbir zaman bu kadar derin bir uçurum açılmamıştı.

Seçim yapılıyor, ancak bu seçimin meşruluğuna kimse inanmıyor.

Milletvekillerini seçmenler değil, parti liderleri ve çevreleri belirliyor. 25 Aralık'ta oluşacak parlamentodan kimse, hiçbir çözüm beklemiyor.

Seçimin ve parlamentonun böyle işlevini yitirmesi, askerî müdahale heveslilerinin işine yarayacaktır. Meclise, Kurtuluş Savaşı yıllarındaki saygınlığını kazandıracak biricik güç, emekçi hareketidir. Meclise hayat verecek taze kan, emekçi hareketindedir, İşçi Partisi'ndedir.

İşçi Partisi, emekçi mücadelesi saflarında örgütlenen ve mücadele eden tek partidir. Bu nedenle emekçi hareketinin rüzgârını, parlamentoya ancak İşçi Partisi taşıyabilir.

İşçi Partisi'ne verilen her oy, halk hareketini güçlendirecektir.

İşçi Partisi'ne verilen her oy, IMF karşıındaki direnme hattına konan bir tuğladır.

İşçi Partisi'ne verilen oylar, emekçi çözümlerini gündeme getirecek, umudun ve geleceğin kapısını açacaktır.

Yurdunu Seviyorsan, İşçi Partisi!

Parlamentodaki partiler, Amerikancıların, NATO'cuların, Avrupalıların, IMF'cilerin, Çekiç Güç'ün hikâyesinin güdümündedir. Batılı emperyalist devletlerden demokrasi ve özgürlük isteyen ve bekleyenler var. Bu gafletin, Türk ve Kürdüyle bütün halkımıza ihanete kadar varabileceğinin bilincindeyiz.

IMF partileri, parlamentoyu ipotek altına

almışlar. Kapıları emekçi hareketine kapatmış, barajlar koymuşlar. IMF'ciler, Amerikancılar, "Oyunu İşçi Partisi'ne verme, barajı geçemez" propagandası yapıyorlar.

Oysa kendileri, barajların altında kalacaklar.

Değerli Yurttaş, Asıl baraj, seçim sisteminde değil, bizim beynimizde! Emekçiler ve yurtseverler olarak, hepimiz tek tek beynimize konan barajı yıkarsak, seçim barajını da aşarız.

Bu emekçi hareketi, barajları aşacak ve İşçi Partisi'ni parlamentoya sokacak güce sahiptir.

Göreceksiniz, korktukları başlarına gelecek, İşçi Partisi parlamentoya girecek!

Yurdunu seviyorsan, parlamentoyu IMF partilerine bırakma!

Yurdunu seviyorsan, yüklen baraja, yık barajları!

Yurdunu seviyorsan, İşçi Partisi!

Gelin canlar bir olalım.

Oylar, İşçi Partisi'ne!

Oylar, cesaret ve umuda!

Oylar, bağımsızlığa, özgürlüğe, eşliğe, kardeşliğe, laikliğe, birliğe, barışa ve emeğin kurtuluşuna!

Oylar, Emekçi Cumhuriyeti'ne!

İŞÇİ PARTİSİ'NİN SEÇİM SLOGANLARI

Rejim Sorunu : Emekçi Cumhuriyeti

- Washington'dan yönetilmeye hayır!
Türkiye'nin, Türkiye'den,
emekçi halkla yönetimi!
- Hükümet istifa
Tansu Amerika'ya!
- Çiller-Türkeş iktidarına geçit yok!
- Polis rejimine barikat
İşçi Partisi!
- Emekçiler birleşin
İktidara yerleşin!

Ekonomi: Emegin Kurtuluşu

- İş, barış, özgürlük!
Parasız sağlık, parasız eğitim!
- Köylüye destek, ürüne değer fiyat!
- Toprak işleyenin, su kullananın!
- Özelleştirme değil, kamulaştırma!
- İşçi kıyımına son!
- Kamu emekçisine
Grevli, toplu sözleşmeli, sendika hakkı!
- Satılan, KİT'ler değil, vatanındır!

Dış Politika : Bağımsızlık

- Kahrolsun Amerikan emperyalizmi
Bağımsız Türkiye!
- Kahrolsun IMF
Bağımsız Türkiye!
- ABD'ye, AB'ye, AGB'ye,
NATO'ya, IMF'ye, Çekiç Güç'e hayır
Bağımsız Türkiye!
- Irak'a ambargoya son!
- Dış borcun kanla ödenmesine hayır!
- ABD taşeronluğuna hayır!
- Yurdunu seviyorsan
İşçi Partisi!
- Şimdi Samsun'a çıkma zamanıdır
- Türkiye'nin sahibi var
- İkinci Kurtuluş Savaşı için
İşçi Partisi!

Laiklik

- Oyumu düzen partilerine verdim, Sivas'ta yakıldım.
- Şeriat böler, laiklik birleştirir!
- Yobazlığa hayır
Aydınlanmış Türkiye!
- Zorunlu din dersine hayır!

**Kürt ve Alevî Sorunu:
Eşitlik, Kardeşlik, Birlik**

- Kürt sorununa
emperyalist müdahaleye hayır!
- Türk-Kürt kardeşliği İşçi Partisi'nde!
- Sünnî-Alevî kardeşliği İşçi Partisi'nde!
- Milliyetçiliğe hayır
Kardeşlik İşçi Partisi'nde!

İşçi Partisi ve Seçim

- İşçi Partisi:
Öncü ve cesur
- Oyunu IMF'ye verme
İşçi Partisi'ni seç!
- Siz hâlâ IMF partilerine mi
oy veriyorsunuz?
- Oyunu ziyan etme
İşçi Partisi'ne ver!
- Barajları yıktık, geliyoruz!
İşçi Partisi

"Oylarımız İşçi Partisi'ne"

Çağrısında Bulunan Aydın ve Sendikacılardan Bazıları:

Aydınlar:

Oktay Akbal, Prof. Dr. Gediz Akdeniz, **Sunay Akın**, Prof. Dr. Sina Akşin, **Alev Alatlı**, Erdoğan Alkan, **Prof.Dr. Şafak Alpaya**, Zihni Anadol, **Melih Cevdet Anday**, Burçay Anger, **Atıl Ant**, Talip Apaydın, **İnci Aral**, Hayati Asilyazıcı, **Atilla Aşut**, Bedrettin Aykın, **Yusuf Ziya Bahadınlı**, İbrahim Balaban, **Mehmet Başaran**, Ataol Behramoğlu, **Alparslan Berktaş**, Mazlum Beyhan, **Nejat Birdoğan**, Aydın Boysan, **Demirtaş Ceyhun**, Doç. Dr. Yücel Çağlar, **Prof. Dr. Cevat Çapan**, Halit Çelenk, **Şekibe Çelenk**, Veysel Çolak, **Emin Değer**, Füsün Demirel, **Veli Devocioğlu**, Atilla Dorsay, **Süleyman Ege**, Rafet Ekiz, **Savaş Emek**, Prof. Dr. Hilmi Enginöz, **Enver Ercan**, Vahap Erdoğan, **Müşak Erenus**, Ahmet Erhan, **Prof.Dr. Melih Ersoy**, Müjdat Gezen, **Prof. Dr. Hikmet Gökalp**, İsmail Gülgeç, **Şükrü Günbulut**, Vedat Günyol, **Prof. Dr. Tahir Hatipoğlu**, Atilla İlhan, **Prof. Dr. Ahmet İnam**, İlhan İrem, **Muzaffer İzgü**, Tank Dursun K., **Alpaya Kabacalı**, Aslan Başer Kafaoğlu, **Cem Karaca**, İ.Kemal Karadayı, **Suphi Karaman**, Prof. Dr. Nejat Kaymaz, **Tuğrul Keskin**, Dr. Orhan Koloğlu, **Kandemir Konduk**, Prof. Dr. Semih Koray, **Tuncel Kurtüz**, Dr. İldeniz Kurtulan, **Cahit Külebi**, Ahmet Levendoğlu, **Seyyit Nezir**, Müzeher Va-Nu, **Prof. Dr. Eren Omay**, Fikret Otyam, **Prof. Dr. İzzettin Önder**, Erdal Öz, **Rasim Öz**, Kemal Özer, **Sarper Özsan**, Muharrem Pire, **Rasin**, İlyas Salman, **Zeki Sarıhan**, Prof. Dr. Bahri Savcı, **Turhan Selçuk**, Sıdıka Su, **Kemal Sülker**, Leyla Şahin, **Osman Şahin**, Ozan Şahturna, **Doç. Dr. Alaeddin Şenel**, Ferhan Şensoy, **Prof. Dr. Server Tanilli**, Prof. Dr. Cahit Tanyol, **Sönmez Targan**, Latife Tekin, **Sali Turan**, Gürbüz Tüfekçi, **Dilek Türker**, Prof. Dr. Yıldırım Uler, **Alaaddin Us**, Mustafa Ürgüplü, **Öner Yağcı**, Hasan Hüseyin Yalvaç, **Hilmi Yavuz**, Tunca Yönder, **Hüseyin Yurttaş**, Haşmet Zeybek.

Sendikacılar:

Turhan Uzun (T. Denizciler Sen. Gn. Bşk.) **Selahattin Ataman** (Genel Maden -İş Sen. Gn. Bşk. Yrd.) **Cemal Yeniay** (T. Denizciler Sen. Gn. Bşk. Yrd.), **Cemal Simliova** (Kristal İş Gn. Sekr.), **Yurdal Şenol** (Tümtis Gn. Sekr.) **Hasan Pekdemir** (T. Denizciler Sen. Gn. Sekr.), **Şükrü Akardaş** (T. Denizciler Sen. Gn. Eğt. Sekr.), **İbrahim Kızıltan** (Deri-İş Gn. Mali Sekr.), **Hamit Kalkavan** (T. Denizciler Sen. Gn. Teşk. Sekr.), **Çetin Alpdündar** (DİSK/Emekli-Sen Gn. Yür. K. Üy.), **Tekin Akın** (Petrol-İş Trakya Şb. Bşk.), **Mustafa Berk** (Tek Gıda-İş Güney Bölge Sekr.), **Fikret Ayaz** (DİSK/Genel-İş 1. Bölge Bşk.) **Nejat Elibol** (Petrol-İş İst. Şb. Bşk.), **M. Ali Barut** (Bass Marmara Şb. Bşk.), **İlyas Kandemir** (Bass Boğaziçi Şb. Bşk.), **Refik Deviren** (Petrol-İş Adana Şb. Bşk.), **Selahattin Şafak** (Petrol-İş Gebze Şb. Bşk.), **Selami Işık** (Ağaç-İş İst. Şb. Bşk.), **Yılmaz Şentürk** (Tarım-İş İst. Şb. Bşk.), **Sebahattin İbişaoğlu** (Kristal-İş Gebze Şb. Bşk.), **Salih Yıldırım** (Kristal-İş Paşabahçe Şb. Bşk.), **Saadettin Sinan** (Kristal-İş Mersin Şb. Bşk.), **İbrahim Ergin** (Tarım-İş Eskişehir Şb. Bşk.), **Erdal Demirkan** (Deri-İş Beyoğlu Şb. Bşk.), **Hasan Saygılı** (Tes-İş İst. 1. No'lu Şb. Bşk.), **Metin Tezerer** (Şeker-İş Eskişehir Şb. Bşk.), **Adem Ustaosmanoğlu** (Belediye-İş 1. No'lu Şb. Bşk.), **Hıdır Gülççek** (Belediye-İş Beyoğlu Şb. Bşk.), **M. Ali Uzun** (Harb-İş Eskişehir Şb. Sekr.), **Coşkun Yılmaz** (DİSK/Birleşik Metal-İş İzmir Şb. Bşk.),

